

השבת של רבי נחמן מברסלב

אזכרון (בא מורינו ר' ישראל) בער אונסר בן ר' אייזיק שאה, זצ"ל

ייחזק לב פרעה ... (שמות ז, יג)

כל מה שעבר על ישראל ביציאת מצרים וקבלת התורה ואחר כך וכל המלחמות לכבש ארץ ישראל וכל מה שעבר עלינו אחר כך הכל כאשר לכל עובר על כל אדם שרועה לזכ ות לחיי עולם שבהכרח שיעבר עליו כמה מיני מלחמות בלי שעור ובכל עת שרועה להתעורר ולהתחזק בעבודת ה' מתגברים בכל פעם יותר, ובפרט בהתחלה. כמו שהיה ביציאת מצרים שתכף כשבא משה אל פרעה להוציא את ישראל התגרה בהם ביותר ואמר: תכבד העבודה וכו', כי הסטרא אחרא כשרואה שבא צדיק אמת בחינת משה רועה להוציא איש הישראלי מגלות נפשו הוא מתגרה ומתגבר עליו יותר ויותר ומכביד עליו על העולם הזה והתאוות והפרנסה עד שקשה עליו לזוז ממקומו לשוב לה' יתברך, אבל דרך ישראל עם קדוש שהם תופסין אמנות אבותיהם בידיהם ובכל פעם הם צועקים אל ה', ועל ידי זה הם מכניעין בכל פעם פרעה וחילותיו שהם הסטרא אחרא וכתותיהם, אבל אף על פי שמכניעים הם חוזרין ומתגברין בכל פעם וכן פעם אחר פעם כמה פעמים כמו פרעה שבכל עת שבא עליו איזה מכה נכנע קצת, אבל אחר כך חזר והתגבר, כמו שכתוב: וייחזק לב פרעה ויכבד את לבו וכו' ואפילו אחר שהביא ה' יתברך עליו כל העשר מכות והכרח להוציא את ישראל ממצרים חזר וקבץ כל חילותיו ורדף אחריהם, וכמו כן ממש עובר על כל אדם בכל זמן וכל אחד יכול להבין בעצמו כל זה לפי בחינתו וערכו איך שעוברים עליו כמה עליות וירידות כמה וכמה פעמים שכל זה נמשך מבחינה הנייל בחינת גלות מצרים, כי עיקר הגלות הוא גלות הנפש וכל הגליות מְכַנִּים בשם מצרים, וכל זה נמשך מענין הנאמר בהשיחות (לקוטי מוהר"ן א' - סימן ע"ב), שיש כמה בחינות ביצר הרע ומרבוץ הכחות והבחינות שיש בהיצר הרע משם נמשך כל זה מה שבכל פעם מתגבר מחדש.

וכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך, ופרעה כשלא רצה להכניע את עצמו ולקבל על יראתו על ידי האותות והמופתים כתיב בה ואתה ועבדך ידעתי כי טרם תיראון את ה' ובישראל כתיב וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה'. כי כל המכות והיסורים שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים הכל היה מבחינת יראות הנפולות שמשם כל הצרות והדינים רחמנא לצלן. וה' יתברך שולח על האדם פחדים של יסורים ומכות וכיוצא כדי שיתבונן על ידי זה אליו יתברך כדי שיעלה כל היראות הנפולות לשרשן דהינו ליראה אותו ויתברך. כמו שכתוב הכרתי גוים נשמו פנותם אמרתי אך תיראו אותי תקחו מוסר וכו' והמצריים שהיו קשי ערף ולא רצו להכניע עצמן ליראתו יתברך על כן הביא עליהם ה' יתברך בכל פעם מכות משנות כדי לעוררם בכל פעם שידעו מי המכה אותם וייראו ממנו וישלחו את ישראל והם הקשו ערפם והכבידו לבם ולא רצו להודות על האמת. והביא עליהם על ידי זה בכל פעם עוד מכות רבות וגדולות.

מכתב (ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב צד) נפשי ולבי הנעים, השואב

אדים ואוירים מחכמת הצדיק החכם האמת אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, כדי לרוות צמאון נפשו העדינה, וחותר בעצות ותחבולות רבות שישאבו מאדים אלו כל בני ישראל המתגוללים בראש כל חוצות ומשלכים בז'המת הרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות של שקר והבל המתגבר, שהם בחינת מימי המבול המתגברים להחריב את העולם. ועיקר הרפואה וההצלה מזה המתם היא רק על-ידי הצדיק האמת. דייקא עכשיו, בדורותינו אלה, שהתגבר כל-כך אבי אבות הטמאה של כפירות ומינות ואמונות כזביות, עד שהגיעו ישראל לתכלית הירידה וההסתרה, אזי תכף לעצמת זה כבר התחיל לצמח אור הצדיק.

עצות ותפילות (לקוטי עצות - דעת, לו-לז)

ולתסתכל ולהתבונן היטב על כל הסבות והעניינים שהשם יתברך מזמין לו ומתגלגל עמו בכל יום ויום, כי כל יום ויום יש בו מחשבה דבור ומעשה משנה מחברו. וצריך שתדע, שהשם יתברך מצמצם אלקותו מאין סוף עד אין תכלית, עד נקדת המרכז של עולם הגשמי שהאדם עומד עליו, ומזמין לו לכל אדם מחשבה דבור ומעשה לפי היום ולפי האדם ולפי המקום ומלביש לו בהם רמזים כדי לקרבו לעבודתו. בכך צריך האדם להסתכל על כל זה, להגדיל דעתו ושכלו להסתכל ולהתבונן על כל המחשבה דבור ומעשה שהשם יתברך מזמין לו בכל יום ויום, להבין מהם הרמזים שהשם יתברך מרמז לו בהם להתקרב אליו בכל פעם מכל מקום שהוא; כי בכל העניינים ובכל המשא-ומתן ובכל הדברים שבעולם שהשם יתברך מזמין לאדם בכל יום ויום, בכלם יש בהם רמזים פרטיים שהוא יתברך מרמז לו לאדם בכל פעם להתקרב אליו, וצריך להגדיל דעתו ולהסתכל על זה היטב.

אך צריך לזהר לצמצם דעתו, שלא יעמיק מחשבתו בזה יותר מדי, שלא יצא מגבול הקדשה, דהינו שלא ישוטט מחשבתו על-ידי-זה לחקירות ובלבולים, חס ושלוש, רק לפי שכל אנושי כן יגדיל מחשבתו בזה; וכן לא יסתכל בזה למעלה ממדרגתו, כי במפלא ממך אל תדרוש.

ובכן באתי לנפנך ה' אלקי ואלקי אבותי, להפיל תחנתי לפני רחמיך האמתיים, ולישא עיני לחסידך העצומים, שתזכני לשמר את הזכרון הזה

וכמה פעמים שכל זה נמשך מבחינה הנייל בחינת גלות מצרים, כי עיקר הגלות הוא גלות הנפש וכל הגליות מְכַנִּים בשם מצרים, וכל זה נמשך מענין הנאמר בהשיחות (לקוטי מוהר"ן א' - סימן ע"ב), שיש כמה בחינות ביצר הרע ומרבוץ הכחות והבחינות שיש בהיצר הרע משם נמשך כל זה מה שבכל פעם מתגבר מחדש.

ואפילו לאחר מתן תורה שכבר פסקה ז'המתן והיה להם חרות ממלאך המות וכו' וזכו לקדשה נפלאה ונוראה, אף על פי כן התגרה בהם אחר כך עד שהחטיא קצתם בחטא העגל. והדבר פלא מאד: מאין נמשך זאת שאחרי שפסקה ז'המתן וזכו לנבואת פנים בפנים יפלו אחר כך כל כך, אך כל זה נמשך מענין הנייל שיש כמה בחינות ביצר הרע ואפילו צדיקים גדולים ונוראים יש להם יצר הרע שהוא מלאך הקדוש וכו' וכו' ומשם נמשך כל הנסיונות המבארים בתורה שנסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא, כי אף על פי שזה היצר הרע של הצדיקים הוא בחינת מלאך הקדוש ממש והוא רק בחינת דינים עליונים שלא זכו עדין להמתיקם וכו' אף על פי כן גם הצדיקים שאינם זוכין להמתיק אליו הדינים ולשבר זה היצר הרע שהוא מלאך הקדוש יכול אחר כך להתגרה בהם כל כך עד שיפיל אותם מאד חס ושלוש, ויטעה אותם מה' יתברך ויתעה אותם מאד כמו שטעו אז בעגל לולי משה שעמד בפרץ והוציאם מזה וכפר בעדם, וכן עברו כהנה וכהנה על כמה גדולים שהיו גדולים במעלה ואחר כך נפלו מאד רחמנא לצלן, וכל זה נמשך מבחינה הנייל.

ועל כן אמרו רבותינו ז"ל: ואל תאמין בעצמך עד יום מותך, על כן צריכין תמיד לצעק אל ה' ולסלק ולהשליך מאתו כל החכמות שמהם כל הבלבולים רק לילך באמת ובתמימות ואז לעולם לא ימוט כי צעקה ותפלות ותחנונות ובקשות מועילים תמיד יהיה איך שיהיה. (לקוטי הלכות - הלכות שילוח הקן ד' - אות ו')

ואתה ועבדך, ידעתי כי טרם תיראון מפני ה' אלקים ...

(שמות ט, ז)

כל עיקר בריאת העולם היה בשביל גלות יראתו ומלכותו, כמו שכתוב בראשית ברא אלקים וכו' בראשית בחינת יראה כמו שכתוב בתקונים בראשית ירא בשת כי היראה היא בחינת מלכות שבשביל זה היה כל הבריאה כדי לגלות מלכותו בעולם.

וכל הנסים והנפלאות והאותות נוראות שעשה ה' יתברך במצרים ועל הים וכו' הכל היה כדי לגלות יראתו ומלכותו כמו שכתוב למען תדע כי לה' הארץ. וכתבי למען ספר שמי בכל הארץ ושם היא בחינת יראה כמו שכתוב: ליראה את ה' הנכבד והנורא הזה וכו' וייראו גוים את שם ה' וכו'.

היטב, שאזכר תמיד בעלמא דאתי, ולאדבקא מחשבתי רק בעלמא דאתי בכלל ובפרט, ובכל יום ויום בהקיצה משנותי, תכף ומיד כשאפתח את עיני, אזכה לזכר מיד בעולם הבא שהוא עולם העומום והקיים לעד ולנצח נצחים, והעולם הזה הוא הבל וריק, הבל הבלים אין בו ממש, "הבל נדף, הבל הבלים הכל הבל". ואין שום יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל בעסקי העולם הזה, ואין שום תכלית וטוב בעולם כי אם לרדוף תמיד להשיג העולם הבא.

ותזכני שאזכר זאת היטב בכח הזכרון דקדשה, ואחר-כך אזכה לקיים זאת בפרטיות, שאזכה להבין בכל עת ובכל שעה ובכל מקום שבעולם, את כל הרמזים שאתה מרמז לי בכל עת להתקרב לעבודתך באמת. כי בחסדך הגדול אתה מצמצם אלקותך מראשית נקדת הבריאה שהוא תחילת האצילות עד סוף נקדת המרכז של עולם העשייה הגשמי הזה, מאין סוף עד אין תכלית. ואתה מצמצם ומרמז רמזים לכל אדם בכל מקום ובכל עת לקרבו לעבודתך, לפי המקום ולפי השעה ולפי האדם.

עזרני וזכני ותפתח את דעתי, שאזכה להבין היטב באמת את הרמזים האלה, למען אזכה לשוב אליך באמת להיות כרצונך תמיד מעתה ועד עולם. ותורני ותלמדני בחסדך הגדול ובגבורתך הנוראה, שאזכה לידע ולהבין באמת איך להגדיל את דעתי בעניין הרמזים האלה, ואיך לצמצם את דעתי בקדשה שלא יצא חוץ מהמידה, שלא אדרש במפלא ממני ולא אחקר במקסה ממני, רק במה שהורשתי אזכה להתבונן ולהגדיל את דעתי בהדרגה ובמידה כפי מדרגתי, להבין תמיד בכל עת ובכל שעה את כל הרמזים שאתה מרמז לי תמיד ברחמך, על-ידי כל הדברים שבעולם, ועל-ידי כל המחשבות והדבורים והעשיות שאתה מזמין לי בכל עת, אשר בכלם אין כונתך שום דבר כי אם לרמוז לי על-ידם להתקרב לעבודתך באמת (לקוטי תפילות א – מתוך תפילה נד).

שיחות

(מר' ישראל אודסר, זצ"ל)

... רבנו ז"ל הוא לא רק בארץ ישראל, הוא עולמי, כל אחד שהוא יהודי ומאמין בשם ובתורה, אז רבנו הקדוש לא צריך שהוא יעשה דבר, אדרבא אנחנו צריכים לנסע לבקש את רבנו, לנסע לחוץ לארץ לרבנו שיתפלל עלינו, כן.

רבנו הקדוש ספר בה'ספורי מעשיות' יעשה נסים, שהחכמים ראו שור ושה שצוחקים מהם. מה זה "שור ושה"? שור - תפלין, ושה - ציצית. התפלין שאנחנו מניחים זה שור, עור של שור, והצמר זה ציצית.

רבנו הקדוש הוא ספר מעשה עוד לפני הכל - שור ושה יתקן כל העולם. שור ושה זה ציצית ותפלין, היהדות, התורה, וכן כל המצוות - צוחקים מהם!

רבנו הקדוש הוא נתן להציונים את ירושלים ובית-המקדש והכל, ולא הסתכל בפניהם ולא נגע בהם, בכל הציונים. "הציונים רוצים את ירושלים? כן, הכל, אני אתן לכם הכל, רק אלי אל תגיעו, אל תדברו אתי, אל תבואו אלי!" בזיון גדול לציונים, "קחו ירושלים וקחו והכל. לכו, לכו, מי צריך לכם?"

הציונים חשבו שעכשיו הם כבשו הכל, כל המלחמה, כל ארץ ישראל וירושלים, הם חשבו שעכשיו הכל שלהם, אבל זה היה הקבר שלהם והם נקברו שמה. רבנו הקדוש הוא עשה להם קבר לכל הציונים, "קחו ירושלים", הוא עשה לכלם קבר בארץ ישראל, קבר!

ראש-השנה - באומן, והם ישבו בביתם ויאכלו וישנו. כל העשירים הגדולים של העולם יבואו לאומן על ראש-השנה והם יראו, כן. להודיע לכל הציונים, לכל הכופרים, שידעו שיש אומן בעולם. הם יאמרו: "מה, לאיפה לנסע?"

מי הם הציונים? אלו שלא רוצים לשמר התורה, לא רוצים לקבל התורה - ילכו, ילכו לגויים! אני לא צריך להם! הם יכולים ללכת ולנסע לאיפה שהם רוצים. רבנו הקדוש הוא לא בא לירושלים בכלל, אומן זה מספיק...

רבנו הקדוש אמר לכל הציונים: "אני לא צריך לכם, שבו בבית. יש לי מניין בלעדיכם, שבו בבית!" הוא ישאל אותם: "מי שלח אחריכם? אני שלחתי אחריכם שתבואו!! אני צריך לכם!! בשביל מה באתם אלי? לכו מכאן! אני לא צריך לכם, אתם צריכים אלי! אני לא צריך לכם, לכו, לכו, לכו ממני!"

הוא יגיד לכלם, להנשיא ולראש-הממשלה ולכל השרים: "אני לא צריך לכם, אתם צריכים לי, אני לא צריך לכם, לכו, לכו, לכו, לכו מכאן! שבו בבית, אני לא צריך אתכם!"

הוא יצחק מהם, מכלם, "אתה נשיא? אני לא שלחתי אחריך, בשביל מה באת? לך מכאן! מי צריך לך? אני לא צריך לך, לך, לך, לך!" רבנו הקדוש הוא לא ידבר עם הנשיא, יהיה לו איש אחד שהוא ימסר להנשיא את ההודעה.

אני הרבי נ נח נחמ נחמן מאומן, אני הרבי של ישראל, אבל לא של גויים! אתם לא שומרים תורה, אתם לא מהאנשים שלי, לכו מכאן!

אני ורבי נתן מספיקים! אם יש עוד אחד ששומר תורה - טוב, הוא מהאנשים שלי, ואם לא - לכו, לכו מכאן, מספיק אני ורבי נתן, אנחנו זה כל ישראל. אנחנו התורה וכל ישראל. העיר ירושלים - שלי, בית המקדש - שלי, ישראל שומרי תורה - שלי. ומי שאינו שומר תורה ילך מכאן. לך, לך, לך, לך! משיח הוא יאמר להם: "אני לא צריך לכם, אני מספיק לי אני ורבי נתן - מספיקים. אנחנו כל ישראל וכל התורה. אתם כלום כלכם, לכו מכאן!"

יש ראש-ממשלה ויש נשיא וכלם, הוא יגרש אותם מהבית שלו, הוא יגרש אותם, הוא יגיד להם שילכו, "לכו, לכו, לכו, לכו..."

רבנו הקדוש הוא ירושלים ובית-המקדש, הוא ארץ ישראל, הכל - רבנו הקדוש. והם הציונים - לא כלום, אפילו שיהיו מיליונים - לא כלום, לא בא בחשבון.

הנשיא הוא לא נשיא, ראש-ממשלה אינו ראש-ממשלה, רבנו לא קבל אותו. הנשיא לא כלום, הראש-ממשלה לא כלום. הם כלם יתביישו, הנשיא והממשלה, כלם יתביישו, "איזה משיח זה? הוא לא רוצה להסתכל בפנים שלנו!"

רבנו הקדוש הוא כבר הגאולה, ה'לקוטי מוהר"ן' זה הגאולה, ה'לקוטי הלכות' זה הגאולה. רבנו הקדוש כבר גילה הכל לנו לתקן אותנו, לחדש אותנו, כן.

ראש-הממשלה והנשיא יבואו לרבנו: "אנחנו לא נשיא ולא ראש-ממשלה, אתה הוא נשיא ואתה הוא ראש-הממשלה ואתה הוא הכל! אתה הוא המלך של כל ישראל, אתה הוא המלך שלנו!" כל הגויים, כל העולם, כל המלכים, כלם יסירו את הכתר מלוכה שלהם ויתנו לרבנו ויאמרו לו: "אנחנו לא כלום, אתה הוא המלך!"

כל הגדולים, כל החכמים, כלם יסירו כל המטמון שלהם ויביאו אותו לרבנו, "אתה הוא מלכנו! אתה הוא המלך!" רבנו הוא המלך של כל העולם, כלם יתנו לו כתר המלוכה שלהם, כל המלכים יאמרו לרבנו: "אתה הוא המלך. אנחנו לא, אתה הוא מלכנו, אתה הוא המלך..." (ההמשך יבוא)

סיפור

(לקוטי מוהר"ן א, קס"ד)

... לעניין ספורי דברים של הצדיק האמת. למשל: רופא שנחלה והכרח למסור את עצמו ליד הדאקטור הגדול, והרופא רוצה שיתן לו רפואות כפי מה שהוא יודע, להוציא לו שן ולגלחו, אבל הדאקטור יודע רפואות יקרים וחשובים שצריך לתן לו. כן יודמן, שיבוא איש להתלמד חכם וצדיק הדור, שהוא רופא חלי הנפשות, ורוצה שיתן לו הצדיק רפואות, הינו הנהגות ודרכים, כפי מה שהוא יודע, אבל באמת הצדיק יש לו רפואות ודרכים ישרים, שצריך להנהיגו לרפואתו. והנה לפעמים ההכרח לתן החולה איזה סם, אשר אם יתנו לו הסם בעצמו כמו שהוא, ימות החולה בלי ספק, על כן ההכרח לערב הסם בדברים אחרים. כן יש אנשים שאי אפשר לגלות להם פנימיות התורה הצריך לרפואתו! כי התורה היא רפואה, כמו שכתוב (משלי ג): רפאות תהי לשרך; כי בהתורה יש שני כחות: סם חיים וסם מות, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (יומא עב): זכה - נעשה לו סם חיים; לא זכה - נעשה לו סם המוות. ועל כן אם יאמרו לו התורה בעצמה כמו שהיא, ימות בלי ספק, כי אצלו, שלא זכה, נעשה סם מות, על כן ההכרח להלביש לו פנימיות התורה בדברי תורה אחרים. ולפעמים גם זה אינו יכול לקבל, אף אם ילבישו בדברי תורה אחרים, על כן מלבישין התורה בספורי דברים חיצוניים, למען יוכל לקבל הרפואה הגנוזה שם, כי גם התורה בעצמה מלבשת עתה בספורי מעשיות, מחמת שלא היה אפשר למסרה כמות שהיא.

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486

ת.ד. 27100 ירושלים / 91270 / שידורי מצוה 02-5824048 (רק 13-16:00)

תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com